

Rozhovor o vakcínach

Interview s Dr. Markom Randallom

Ohromujúci rozhovor s bývalým zamestnancom farmaceutického priemyslu, ktorý dlhé roky pracoval na vývoji vakcín pre veľké farmaceutické firmy a americké vládne inštitúcie pôsobiace v oblasti zdravia. Dr. Mark Randall je pseudonym, pod ktorým vystupuje. Rozprával sa Jon Rappoport.

Kedysi ste boli presvedčený, že vakcíny sú čosi ako vrcholný úspech medicíny?

Áno. Dokonca som sám pomohol niekoľko vakcín vyvinúť, ale nepoviem ktoré.

Prečo nie?

Chcem utajiť svoju totožnosť.

Takže vy si myslíte, že by ste mohli mať problémy, keby ste o tom hovorili verejne?

Presne tak. Mohol by som prísť o dôchodok.

Z akého dôvodu?

Na dôvodoch nezáleží. Títo ľudia majú svoje páky, pomocou ktorých vám spôsobia problémy, ak ste boli raz „členom klubu“. Poznám jednu či dve osoby, ktoré boli pod dohľadom a prenasledovali ich.

Kto ich prenasledoval?

FBI.

Naozaj?

Naozaj. FBI mala zakaždým inú zámienku. A môže do toho vstúpiť aj daňový úrad. Ja som bol súčasťou „vnútorného kruhu.“ Ak by som teraz začal uvádzať mená a vzniesol konkrétne obvinenia voči vedeckým pracovníkom, dostal by som sa do poriadnych problémov.

Z čoho pramenia tieto útoky a prenasledovanie?

Vakcíny sú poslednou obranou modernej medicíny. Sú hlavným odôvodnením, či dôkazom, celkovej "brilantnosti" modernej medicíny.

Myslíte si, že by ľudia mali mať právo zvoliť si, či budú alebo nebudú zaočkovaní?

Na politickej úrovni, áno. Na vedeckej úrovni – aby sa ľudia mohli správne rozhodnúť, musia byť informovaní. Jedna vec je povedať, že mať možnosť voľby je správne. Ale ako si môžete vybrať, ak je atmosféra plná klamstiev? Tiež si zoberte FDA (Food and Drug Administration – Úrad pre potraviny a liečivá, ktorý má na starosti schvaľovanie liekov v USA – pozn. prekl.) ... keby na čele FDA stáli čestní ľudia, tieto vakcíny by nikdy neboli schválené. A potom by ich životy prešetrili do poslednej bodky.

Niektorí lekárske historici tvrdia, že celkový pokles ochorení sa nemôže pripisovať vakcínam.

Áno, viem. Ich práce som dlho ignoroval.

Prečo?

Pretože som sa bál, na čo by som mohol prísť. Pracoval som na vývoji vakcín. Záviselo na tom moje živobytie.

A potom?

Urobil som vlastný výskum.

K akým záverom ste došli?

Pokles chorobnosti je výsledkom zlepšených životných podmienok.

Akých podmienok?

Čistejšia voda. Moderná kanalizácia. Výživa. Čerstvejšie potraviny. Ústup chudoby. Mikróby môžu byť všade, ale ak ste zdravý, nenakazíte sa tak ľahko.

Ako ste sa cítili, keď ste dokončili svoj výskum?

Bol som zúfalý. Uvedomil som si, že som pracoval v oblasti plnej lži.

Sú niektoré očkovacie látky nebezpečnejšie než iné?

Áno. Napríklad DPT vakcína. Aj MMR vakcína. Taktiež, niektoré série vakcín sú nebezpečnejšie než iné série rovnakej vakcíny. Pokiaľ však ide o môj osobný názor, všetky vakcíny sú nebezpečné.

Prečo?

Z niekoľkých dôvodov. Vakcíny totiž spúšťajú v imunitnom systéme proces, ktorý má tendenciu imunitu narúšať. V skutočnosti môžu spôsobovať ochorenia, pred ktorými majú poskytovať ochranu.

Prečo sa teda citujú štatistiky, ktoré vyzerajú byť dôkazom, že vakcíny sú ohromne úspešné pri eliminovaní chorôb?

Prečo? Aby sa vytvorila ilúzia, že vakcíny sú prospešné. Ak vakcína potlačí zjavné symptómy ochorenia ako osýpky, každý považuje vakcínu za úspech. Avšak pod povrchom môže vakcína poškodiť samotný imunitný systém. A ak očkovacia látka spôsobí iné ochorenie – napríklad meningitídu – tento fakt sa maskuje, pretože nikto neverí, že príčinou môže byť vakcína. Súvislosť sa prehliada.

Hovorí sa, že vakcína proti kiahňam v Anglicku vyhladila toto ochorenie.

Áno, hovorí sa, ale keď si naštudujete štatistiky, uvidíte iný príbeh.

Aký príbeh?

V Anglicku sú oblasti, kde ľudia zaočkovaní neboli a kiahne nedostali. A potom boli oblasti, kde zaočkovaní ľudia čelili kiahňovým epidémiám. A navyše, keď bola vakcína poprvýkrát predstavená, kiahne už boli na ústupe.

Takže hovoríte, že nás zavádzajú nepravdivými historickými údajmi.

Áno, presne to hovorím. Táto história bola ukuchtená, aby presvedčila ľudí, že vakcíny sú vždy bezpečné a účinné.

Vy ste pracovali v laboratóriách, kde bola problémom sterilita prostredia...

Verejnosť verí, že tieto laboratória, tieto výrobné zariadenia, sú tými najčistejšími miestami na svete. Nie je to pravda. Ku kontaminácii dochádza vždy. Do vakcín sa dostávajú všetky možné druhy nečistôt.

Napríklad SV40 – opičí vírus v polio vakcíne.

Áno, aj to sa stalo. Ale to nie je to, čo mám na mysli. Vírus SV40 sa dostal do polio vakcíny, pretože vakcína bola kultivovaná na opičích obličkách. Ja hovorím o niečom inom. O aktuálnych laboratórnych podmienkach. O omyloch. O chybách z nedbanlivosti. SV40, ktorý sa neskôr našiel v

rakovinových nádoroch – to bolo niečo, čo by som ja nazval štrukturálnym problémom. Bola to akceptovaná súčasť výrobného procesu. Ak použijete opičie obličky, otvárate tak dvere rôznym mikroorganizmom, o ktorých ani neviete, že sa v obličkách nachádzajú.

Dobre, zabudnime nateraz na rozdiely medzi rôznymi typmi kontaminantov. Aké kontaminanty ste počas svojej dlhoročnej práce s vakcínami objavili vy?

V poriadku, poviem vám, na čo som narazil a tiež, čo objavili moji kolegovia. Tu je čiastočný zoznam. Vo vakcíne proti osýpkam s názvom Rimavex sme našli rôzne kuracie vírusy. V polio vakcíne sme našli acanthamoeba, ktorá sa tiež nazýva "mozog-požírajúcou" amébou. Opičí cytomegalovírus v polio vakcíne. Opičí penový vírus vo vakcíne proti rotavírusu. Vírusy vtáčej rakoviny v MMR vakcíne. Rôzne mikroorganizmy vo vakcíne proti antraxu. Ja som v niekoľkých vakcínach objavil potenciálne nebezpečné inhibítory enzýmov. Kačacie, psie a zajačie vírusy vo vakcíne proti ružienke. Vtáčí leukotický vírus v chrípkovkej vakcíne. Pestivírus v MMR vakcíne.

Dobre som pochopil, že ide o kontaminanty, ktoré nemajú vo vakcínach čo hľadať?

Presne tak. A ak by ste chceli zistiť, aké škody môžu tieto kontaminanty spôsobiť, je to ťažké odhadnúť, pretože neboli vykonané žiadne testy, a ak áno, tak len v nedostatočnej miere. Je to ako ruleta. Beriete na seba nebezpečné riziko. Taktiež mnoho ľudí nevie, že niektoré vakcíny proti detskej obrne, adenovírusu, ružienke, hepatitíde A a osýpkam sú vyrábané z ľudských embryí pochádzajúcich z potratov. V týchto vakcínach som občas našiel niečo, čo som pokladal za bakteriálne fragmenty a tiež poliovírus – ktorý môže pochádzať práve z tkaniva embrya. Keď hľadáte kontaminanty vo vakcínach, môžete nájsť materiál, ktorý je veľkou hádankou. Viete, že tam nemá byť, ale nie ste si istý, čo to vlastne je. Ja som našiel niečo, o čom si myslím, že to bol veľmi malý "fragment" ľudského vlasu a tiež ľudský hlien. Našiel som niečo, čo možno nazvať "cudzím proteínom" – čo môže znamenať takmer čokoľvek. Napríklad proteín vírusu.

To znie alarmujúco.

Ako si myslíte, že som sa cítil? Nezabúdajte, že tento materiál sa dostáva priamo do krvného obehu, bez toho aby prešiel bežnými ochrannými procesmi imunitného systému.

Ako boli prijaté vaše závery?

V podstate, išlo o „nerob si starosti, inak to nebude“. Pri výrobnom procese vakcín sa používajú rôzne tkanivá živočíšneho pôvodu a cez ne sa rôzne kontaminanty dostávajú do očkovacích látok. A to som ešte nespomenul štandardné chemikálie ako formaldehyd, ortuť a hliník, ktoré sa do vakcín zámerne pridávajú.

Tieto informácie sú poriadne hrozné.

Áno. A to som spomenul len niektoré biologické kontaminanty. Kto vie koľko iných druhov kontaminantov tam ešte je, ktoré sme neobjavili, lebo nás nenapadlo po nich pátrať. Koľko prípadných baktérií je, povedzme, vo vtáčom tkanive, ktoré sa použije na výrobu očkovacej látky? Nemáme potuchy. Vôbec nevieme, o aké baktérie môže ísť, alebo aký dopad majú na ľudský organizmus.

A keď odhliadneme od problému s čistotou?

Ide tu o základný chybný predpoklad o vakcínach: že očkovacie látky komplexným spôsobom stimulujú imunitný systém a vytvárajú tak podmienky pre vznik imunity voči konkrétnemu ochoreniu. Tento predpoklad je nesprávny. Takto to nefunguje. Predpokladá sa, že vakcína "vytvorí" v tele protilátky, ktoré nepriamo poskytnú ochranu voči nákaze. Avšak imunitný systém je oveľa rozsiahlejší a zahŕňa viac mechanizmov než len protilátky a súvisiace "bojovné bunky."

Čo je teda imunitný systém?

V podstate ide o celé telo. Plus myseľ. Dá sa povedať, že všetko je imunitný systém. To je dôvod, prečo môžete v ohnisku epidémie nájsť jedincov, ktorí zostávajú zdraví.

Takže dôležité je celkové zdravie.

Viac než dôležité. Zásadné.

Ako je možné falšovať štatistiky?

Existuje niekoľko spôsobov. Napríklad, predstavme si, že 25 ľudí, ktorí boli zaočkovaní proti hepatitíde B, dostane hepatitídu. Hepatitída B je ochorenie pečene. Ale ochorenie pečene môžete nazvať rôznymi spôsobmi. Môžete zmeniť diagnózu a tak zakryť hlavnú príčinu problému.

A to sa stáva?

Stále. Musí sa to diať, pokiaľ doktori automaticky predpokladajú, že zaočkovaní ľudia sa NEMÔŽU nakaziť chorobou, voči ktorej ich má vakcína chrániť. A presne to doktori predpokladajú. Je to začarovaný kruh. Uzavretý systém. Nepripúšťa žiadne chyby, žiadne omyly. Ak osoba, ktorá bola zaočkovaná proti hepatitíde, dostane hepatitídu, alebo nejakú inú chorobu, automaticky sa predpokladá, že to s vakcínou nemá nič spoločné.

Koľko doktorov ste stretli počas svojej dlhoročnej práci vo vakcinačnom priemysle, ktorí pripustili, že vakcíny predstavujú problém?

Ani jedného. Stretol som niekoľkých, ktorí sa samých seba pýtali, čo to vlastne robia, ale nikdy by to nezverejnili. Ani len v rámci ich firmy.

Čo presvedčilo vás?

Mal som priateľa, ktorého dieťa zomrelo po DPT vakcíne.

Preskúmali ste to?

Áno, neoficiálne. Zistil som, že dieťa bolo pred vakcináciou úplne zdravé. Neexistoval žiadny dôvod pre úmrtie, okrem vakcíny. To spustilo moje pochybnosti. Samozrejme som chcel veriť, že dieťa bolo zaočkované vadnou vakcínou zo zlej série. Ale keď som pátral ďalej, ukázalo sa, že v tomto prípade to tak nebolo. Vtiahlo ma to do víru pochybností, ktoré vo mne neustále narastali. Pokračoval som v pátraní a zistil som presný opak toho, čo som si pôvodne myslel – vakcíny nie sú testované vedeckým spôsobom.

Čo tým myslíte?

Napríklad to, že pri žiadnej vakcíne sa nerobili dlhodobé štúdie. Nevedie sa žiadne dlhodobé, dôsledné pozorovanie. Prečo? Opäť preto, lebo sa vychádza z predpokladu, že vakcíny nespôsobujú problémy. Takže načo by to niekto kontroloval? A navyše, reakcie na očkovanie sú zadané tak, že nežiadúce účinky sa objavujú bezprostredne po zaočkovaní. Ale to nedáva zmysel.

Prečo to nedáva zmysel?

Pretože je zjavné, že vakcíny pôsobia v tele počas dlhšieho časového obdobia po ich aplikovaní. Reakcia môže byť postupná. Poškodenie môže gradovať. Časom sa môžu vyvinúť neurologické problémy. A tie sa skutočne v rôznych podobách vyskytujú – dokonca aj podľa konvenčných analýz. Ak ku chemickej otrave môže dôjsť postupne, prečo by to nemalo platiť aj v prípade vakcíny, ktorá obsahuje ortuť?

Takže toto ste zistili?

Áno. Väčšinou tu ide o vzájomné súvislosti, ktoré nie sú dokonalé. Ale ak deti 500 rodičov mali neurologické problémy počas ročného obdobia po zaočkovaní, malo by to viesť k intenzívnemu výskumu.

Stalo sa tak?

Nie, nikdy. Už to hovorí samé za seba.

A to je?

Ľudia, ktorí výskumy robia, sa o fakty v skutočnosti nezaujímajú. Predpokladajú, že vakcíny sú bezpečné. Takže keď urobia výskum, vakcíny vždy zbavia viny. Povedia: "Táto vakcína je bezpečná." Ale na základe čoho urobia takéto závery? Na základe definícií a myšlienok, ktoré automaticky vylúčia možnosť odsúdenia vakcín.

Mnohokrát došlo k prípadom, keď vakcinačná kampaň zlyhala a ľudia dostali choroby proti ktorým boli zaočkovaní.

Áno, je mnoho takých príkladov. No dôkazy sú jednoducho ignorované. Vôbec sa to neberie do úvahy. Odborníci tvrdia, ak sa k tomu vôbec vyjadria, že ide o ojedinelú situáciu a celkovo sa vakcíny ukázali byť bezpečné. Ale ak urobíte zoznam všetkých vakcinačných kampaní, kde došlo k poškodeniam zdravia a chorobám, uvidíte, že NEJDE o ojedinelé situácie.

Hovorili ste na túto tému so svojimi kolegami, keď ste ešte pracovali pre vakcinačný priemysel?

Áno, hovoril.

A čo sa stalo?

Niekoľkokrát mi bolo povedané, aby som mlčal. Jasne mi naznačili, aby som sa venoval práci a na svoje pochybnosti zabudol. Párkrát som sa stretol aj so strachom. Kolegovia sa mi vyhýbali. Cítili, že by ich niekto mohol označiť nálepkou "vinný z dôvodu spoluúčasti." Dal som si však na svoje správanie pozor, aby som si nenarobil problémy.

Ak sú vakcíny skutočne škodlivé, prečo sa stále používajú?

V prvom rade – nie "ak", ony naozaj škodia. Otázka sa stáva zložitejšou, keď sa pozrieme na tých ľudí, u ktorých poškodenie nie je zjavné. A tu by mal prísť na scénu výskum, ktorý mal byť už dávno vykonaný, ale nebol. Vedci by mali skúmať a zostaviť niečo ako mapu, alebo postupovú schému, ktorá presne ukazuje, ako sa vakcíny v tele správajú, čo v ňom spôsobujú od momentu, ako doňho vniknú. Takýto výskum nebol doposiaľ urobený. Čo sa týka otázky – prečo sú stále podávané – mohli by sme tu sedieť dva dni a diskutovať o všetkých dôvodoch. Ľudia majú na rôznych spoločenských úrovniach systému rôzne motivácie. Peniaze, strach, že prídu o prácu, snaha získať body za snaživosť, prestíž, ocenenia, povýšenie, pomýlený idealizmus, zlozvyk nepoužívania vlastného rozumu, a tak ďalej. Avšak na najvyšších úrovniach medicínskeho kartelu sú vakcíny najvyššou prioritou, pretože oslabujú imunitný systém. Viem, že to znie neuveriteľne, ale je to pravda. Medicínsky kartel na svojej najvyššej úrovni nemá záujem ľuďom pomôcť, má záujem ich poškodiť, oslabiť, usmrtiť.

Raz som mal počas svojej kariéry dlhý rozhovor s mužom, ktorý pracoval na vysokej pozícii vo vláde jednej africkej krajiny. Povedal mi, že si je toho veľmi dobre vedomý. Tiež mi povedal, že WHO (Svetová Zdravotnícka organizácia) stojí na čele týchto depopulačných snáh. V Afrike funguje tajná skupina ľudí pozostávajúca z rôznych funkcionárov, ktorí sa skutočne snažia zmeniť osud chudobných. Táto sieť ľudí vie, čo sa deje. Vedia, že vakcíny sa používali a stále používajú, aby sa

zničili ich krajiny a pripravila sa tak pôda pre globalistické mocnosti, ktoré nad nimi chcú prevziať kontrolu. Mal som možnosť rozprávať sa s niekoľkými ľuďmi z tejto siete.

Je si Thabo Mbeki, prezident Južnej Afriky, vedomý tejto situácie?

Povedal by som že čiastočne vedomý. Možno o tom nie je úplne presvedčený, ale čoskoro si uvedomí celú pravdu. Už vie, že HIV je podvod. Vie, že lieky proti AIDS sú jedy, ktoré ničia imunitný systém. Tiež veľmi dobre vie, že keby verejne prehovoril o probléme s vakcínami, bol by označený za blázna. Po svojom postoji k problému AIDS má dosť komplikácií.

A táto sieť ľudí, ktorú ste spomínali...

Majú zozbierané veľké množstvo informácií týkajúcich sa vakcín. Otázka znie, aký postup by bol strategicky úspešný? Pre týchto ľudí je to náročná úloha.

A v industrializovaných národoch?

Medicínske kartely majú veľkú moc, ale táto sa postupne zmenšuje. Je to hlavne tým, že ľudia majú slobodu spochybňovať medicínu. Ale ak možnosť voľby (právo prijať alebo odmietnuť akýkoľvek liek) nenaberie na sile, povinné očkovania proti baktériám a vírusom používaných v biologických zbraniach zvíťazia. Toto je veľmi dôležité obdobie.

Vyzerá to tak, že rozruch okolo vakcíny proti hepatitíde B by tomu mohol pomôcť.

Áno, súhlasím. Tvrdiť, že malé deti potrebujú vakcínu proti hepatitíde B a súčasne pripúšťať, že človek sa touto chorobou môže nakaziť pohlavným stykom alebo použitou ihlou, je smiešne spojenie. Medicínske autority sa snažia ukryť za tvrdenie, že v USA sa každý rok z "neznámych príčin" nakazí hepatitídou B približne 20 000 detí, a preto má byť každé dieťa zaočkované. Spochybňujem počet 20 000, aj takzvané štúdie, ktoré to majú podopierať.

Andrew Wakefield, britský lekár, ktorý odhalil spojitosť medzi MMR vakcínou a autizmom, bol práve nedávno vyhodnený z práce, z londýnskej nemocnice.

Áno. Wakefield urobil ľuďom veľkú službu. Jeho odhalenie súvislosti medzi vakcínou a autizmom je ohromujúce. Možno viete, že manželka Tonyho Blaira sa zaujíma o alternatívnu medicínu. Je pravdepodobné, že ich dieťa nebolo zaočkované MMR vakcínou. Blair sa nedávno v jednom rozhovore vyhol priamej odpovedi a vyznelo to tak, že mal iba námietky voči prehrabávaniu sa v jeho "osobnom a rodinnom živote." V každom prípade, som presvedčený, že jeho manželke zavreli ústa. Myslím si, že keby mohla, minimálne by vyjadrila sympatie všetkým rodinám, ktoré verejne vystúpili s tvrdením, že zdravie ich detí bolo ťažko poškodené MMR vakcínou.

Britskí reportéri by sa k nej mali pokúsiť dostať.

Pokúšajú sa, ale myslím si, že sa s manželom dohodla na mlčaní za každú cenu. Ak by ale svoj sľub porušila, mohla by nesmierne pomôcť. Nieкто mi povedal, že je pod veľkým tlakom a nielen zo strany svojho manžela. Keďže zastáva pozíciu, ktorú zastáva, vložila sa do toho MI6 (britská tajná služba) a britské lekárske autority. Považuje sa to za otázku národnej bezpečnosti.

Nuž, skutočne ide o otázku národnej bezpečnosti, keď človek pochopí medicínsky kartel.

Ide o globálnu bezpečnosť. Kartel pôsobí v každom národe. Horlivo stáži nedotknuteľnosť vakcín. Spochybňovanie vakcín je na rovnakej úrovni, ako keby vatikánsky pápež spochybňoval svätosť eucharistie v katolíckej cirkvi.

Viem, že keby hollywoodska celebrita vyhlásila, že sa nedá zaočkovať, spáchala by tým kariérnu samovraždu.

Hollywood je na medicínsky kartel silne napojený. Má to niekoľko dôvodov. Jedným z nich je jednoduchý fakt, že herec, ktorý je slávny, púta obrovskú pozornosť, nech už hovorí ČOKOLŤEK. V roku 1992 som sa zúčastnil demonštrácie proti FDA v centre Los Angeles. Jeden či dvaja herci tam vystúpili na protest proti FDA. Po tejto udalosti by ste však už len s námahou hľadali herca, ktorý sa proti medicínskemu kartelu odvážil verejne vystúpiť.

Aká atmosféra a morálny stav vládnu v rámci National Institutes of Health (NIH – Národné Inštitúcie Zdravia)?

Ľudia súťažia o peniaze pre výskum. Posledná vec, ktorú by chceli napádať, je súčasný status quo. Už teraz vedú vzájomnú vojnu o peniaze. Nepotrebuju viac problémov. Je to veľmi izolovaný systém. Stojí na myšlienke, že moderná medicína je na všetkých frontoch veľmi úspešná. Pripustiť systémové problémy v akejkoľvek oblasti znamená vrhnúť pochybnosť na celý podnik. Preto by si niekto mohol myslieť, že NIH je posledné miesto, kde by sa mohli poriadať demonštrácie, ale opak je pravdou. Ak tam príde päťtisíc ľudí a bude žiadať bilanciú skutočného úžitku z tohto výskumného systému, popis reálnych zdravotných prínosov, ktoré verejnosť získala z miliárd vyplatovaných dolárov, ktoré boli napumpované do tohto systému, môže to niečo spustiť. Iskra sa môže rozhorieť. S ďalšími demonštráciami by mohli na svetlo sveta vyplávať rôzne škandalózne informácie. Výskumníci – niektorí z nich – by mohli začať rozprávať.

Dobrá myšlienka.

Ľudia v oblekoch, ktorí by stáli tak blízko pri budovách, ako to len polícia dovolí. Finančníci, športovci, matky a deti. Bohatí ľudia. Chudobní ľudia. Všetky skupiny ľudí.

Čo hovoríte na kombinovanú deštruktívnu silu početných vakcinácií, ktoré podstupujú deti v dnešnej dobe?

Je to fraška a zločin. Neexistujú žiadne hĺbkové štúdie. Budem sa opakovať, ale celé je to postavené na predpoklade, že vakcíny sú bezpečné, a preto akýkoľvek počet vakcín podaných súčasne, je taktiež bezpečný. Pravda je však taká, že vakcíny nie sú bezpečné. Preto, keď sa ich podá viac v krátkom časovom období, sa možnosť poškodenia zvyšuje.

Potom tu máme jesenné chrípkové obdobia.

Áno. Akoby baktérie prenikali z Ázie do USA iba na jeseň. A verejnosť to zhltnie aj s navijákom. Ak sa to deje v apríli, ide o silné nachladnutie. Ak sa to deje v októbri, ide o chrípku.

Ľutujete, že ste toľké roky pracovali vo vakcinačnom priemysle?

Áno. Ale po tomto rozhovore to budem ľutovať o trochu menej. A pomáham aj inými spôsobmi. Poskytujem informácie určitým ľuďom, o ktorých viem, že ich správne použijú.

Čo by ste chceli, aby verejnosť pochopila?

Že bremeno dokazovania bezpečnosti a účinnosti vakcín je na ľuďoch, ktorí ich vyrábajú a následne vydávajú povolenia na ich užívanie širokou verejnosťou. Len toľko. Bremeno dokazovania nie je na mne, ani na vás. A ako dôkaz potrebujete dobre navrhnuté dlhodobé výskumy. Potrebujete rozsiahle pozorovanie. Potrebujete si vypočítať matky a pozorne počúvať, čo povedia o svojich deťoch, čo sa s nimi dialo po očkovaní. Toto všetko potrebujete. Nič z toho tu však nie je.

Aby sme predišli nepochopeniu, skúste ešte raz objasniť problém s ochoreniami, ktoré vakcíny spôsobujú. O aké ochorenia ide a ako k tomu dochádza?

Tu je potrebné rozlíšiť dva potenciálne škodlivé následky. Prvý, človek sa nakazí z vakcíny. Dostane chorobu, voči ktorej ho vakcína mala chrániť, pretože istá forma ochorenia existuje aj vo vakcíne.

Druhý, človek nedostane TO ochorenie, ale po nejakom čase, možno ihneď, možno vôbec, sa uňho vyvinie stav spôsobený očkovacou látkou. Môže ísť o autizmus, alebo to môže byť iné ochorenie ako napríklad meningitída. Môže tiež skončiť s duševným poškodením.

Existuje nejaký spôsob na porovnanie výskytu týchto rôznych následkov?

Nie. Pretože pozorovanie je nedostatočné. Môžeme iba hádať. Ak sa opýtate, koľko detí zo stotísicovej populácie, ktorá bola zaočkovaná, dostalo osýpky, a u koľkých detí sa vyskytlo iné ochorenie, nedostanete spoľahlivú odpoveď. Vakcíny sú len poverou. A s poverami nezískate použiteľné fakty. Dostanete sa iba k príbehom, ktoré sú väčšinou prerozprávane tak, aby sa povera posilnila. Ale keď sa pozrieme na vakcinačné kampane, môžeme poskladať príbeh, ktorý odhaľuje veľmi znepokojivé veci. Došlo k poškodeniu zdravia ľudí. Poškodenie je reálne, môže byť rozsiahle a môže znamenať smrť. Poškodenie zdravia sa NEVZŤAHUJE len na niekoľko prípadov, ako sa nás snažia presvedčiť. V Amerike je skupina matiek, ktoré vypovedajú o autizme a detských vakcínach. Prichádzajú na stretnutia, vystupujú na nich. V podstate sa snažia vyplniť medzeru, ktorú vytvorili vedci a lekári, ktorí sa voči celej záležitosti obrátili chrbtom.

Dovoľte mi túto otázku. Zoberme si dieťa, povedzme z Bostonu. Zdravo sa stravuje, pravidelne cvičí, jeho rodičia ho milujú a nedostane vakcínu proti osýpkam. Aký by bol jeho stav v porovnaní s priemerným dieťaťom z Bostonu, ktoré sa stravuje nevhodne, pozerá televízor päť hodín denne a bude mu podaná vakcína proti osýpkam?

Samozrejme, existuje tu viacero faktorov, no ja by som stavil na lepší zdravotný stav prvého dieťaťa. Keby dostalo osýpky, ak by ich dostalo v deviatich rokoch, je veľká pravdepodobnosť, že jeho ochorenie bude mať ľahší priebeh než prípadné osýpky u druhého dieťaťa. Vždy by som stavil na prvé dieťa.

Ako dlho ste pracovali s vakcínami?

Dlho. Viac ako desať rokov.

Keď sa teraz pozriete naspäť, viete si vybaviť jeden dobrý dôvod, prečo by sa dalo povedať, že vakcíny sú úspechom?

Nie, neviem. Keby som mal teraz dieťa, posledná vec, ktorú by som dopustil, je očkovanie. Keby som musel, odsťahoval by som sa zo štátu. Zmenil by som identitu celej rodiny a zmizol s ňou. Nehovorím, že by k tomu došlo. Sú spôsoby, ako systém obísť diplomaticky, ak viete ako nato. V každom štáte je možnosť odvolať sa na výnimky, či už náboženského alebo filozofického charakteru. Ale keby bol na mňa vyvinutý tlak, odsťahoval by som sa.

Na druhej strane, všade sú deti, ktoré sú zaočkované, no vyzerajú byť zdravé.

Operatívne slovíčko je "vyzerajú byť." Zoberte si deti, ktoré sa nevedia sústrediť pri učení. Zoberte si deti, ktoré z času na čas trpia prudkými zmenami nálad. Zoberte si deti, ktoré nedisponujú všetkými mentálnymi schopnosťami. Viem, že tieto problémy môžu mať rôzne príčiny, ale vakcíny sú jedným z nich. Ja by som to neriskoval. Nevidím dôvod na taký risk. A úprimne povedané, nevidím dôvod, prečo by vláda mala mať posledné slovo. Štát a medicína sa, z mojej skúsenosti, často navzájom vylučujú. Buď máte jedno alebo druhé, ale nie obidva.

Takže sa dostávame k otázke rovnakých možností rozhodovania.

Áno. Nechajme tých, ktorí chcú byť očkovaní, aby sa zaočkovali. Dajme právo odmietnutia tým, ktorí očkovaní byť nechcú. Ale ako som povedal už predtým, o rovnakých možnostiach sa nedá hovoriť, pokiaľ je „ihrisko“ plné klamstiev. V prípade detí sú to rodičia, ktorí musia robiť všetky rozhodnutia. A títo rodičia potrebujú poriadnu dávku pravdy. Zoberte si dieťa, ktoré som spomínal,

ktoré zomrelo po podaní DPT vakcíny! Na základe akých informácií dali rodičia zaočkovať toto dieťa? Môžem vás ubezpečiť, že boli veľmi jednostranné. Neboli to pravdivé informácie.

Medicínski manažéri pre styk s verejnosťou spolu s novinármi strašia rodičov príšernými scenármi, čo všetko sa môže stať, ak svoje deti nedajú zaočkovať.

Snažia sa vzbudiť dojem, že odmietnutie očkovania je zločin. Stavajú to na úroveň zlého rodičovstva. Môžete proti tomu bojovať lepšími informáciami. Vzoprieť sa autoritám je ale vždy náročné. A iba vy sami sa môžete rozhodnúť, či do toho ísť. Je úlohou každého človeka, aby si na túto záležitosť utvoril vlastný názor.

Medicínskemu kartelu sa táto stávka páči. Oni stavili, že zvíťazí strach.

16. máj 2008

Zdroj:

<http://www.ockovanie.org/randall.html>

<https://blog.nomorefakenews.com/2019/12/18/interview-with-retired-vaccine-researcher/>

História očkovania, pozadie, ciele

Historické poznámky

Postvakcinačná encefalomyelitída (zápal mozgu a miechy po očkovaní bola ako klinická jednotka známa už od čias Pasteurovej vakcíny proti besnote. Pred 50 rokmi sa deti očkovali až po 6. roku veku a neurologické ochorenia boli menej časté, než pri očkovaní vo veku, keď ešte nie je úplne dozretá krvno-mozgová bariéra. Niektoré vakcíny môžu byť neurotoxické a môžu spôsobovať vznik neurologických ochorení. Uvádza sa napríklad, že autizmus sa nevyskytoval v období pred spustením vakcinačných programov – nebol pozorovaný pred rokom 1940. Ochorenia v súvislosti s vakcináciou boli opísané mnohými autormi: encefalitídy a myelitídy (zápaly mozgu a miechy), mentálna retardácia, Guillain Barré syndróm, lupus erythematodes, demyelinizácie, autoimúnná epilepsia a ďalšie ochorenia. V roku 1974 Zuckerman v časopise Nature upozornil na riziká očkovania proti hepatitíde B, ktoré môže spôsobiť autoimunitné reakcie. Prvá rekombinovaná DNA vakcína proti hepatitíde B bola schválená FDA v roku 1986. V roku 1988 Hilleman („otec“ vakcíny proti hepatitíde B) upozornil, že protilátky naviazané na hostovské bunky (ich receptory) môžu vyvolať rovnaký typ odpovede, ako sa pozoruje pri autoimunitných ochoreniach. V roku 1996 bol na Novom Zélande zaznamenaný 60% nárast vzniku detskej cukrovky po zavedení očkovania proti hepatitíde B.

„Aj u nás (na Slovensku) v poslednom čase zaznamenávame podstatný nárast výskytu detskej cukrovky. Nebolo by seriózne preskúmať možnú súvislosť s týmto očkovaním?“ (citát z rozhovoru s poslankyňou NR SR Ľudmilou Muškovou: [Zamľčované tabu – očkovanie](#), Kultúra, 18.5.2005).

V súvislosti s očkovaním proti hepatitíde B sa v odborných kruhoch registruje výskyt viacerých neurologických a očných syndrómov, zápaly kĺbov, zápaly ciev.

Globalizácia zdravotníctva

Nášmu spôsobu myslenia je úplne cudzia predstava, že by lekári a vedci presadzujúci očkovanie mohli ubližovať, ba dokonca vedome ubližovať, maličkým deťom, a to celoplošne a celosvetovo. Avšak treba poznať zákulisie tejto „hry“. Analyzuje ho vo svojej knihe doktor Kotok (podľa rozhlasovej relácie „Od srdca k srdcu“, 29. 9. 2005, Hlas Ruska).

Očkovanie detí iniciuje OSN. OSN rozširuje brožúru „Iniciatíva detských očkovaní. Strategický plán. Možnosti a šance. Perspektívy očkovania v 21. storočí.“ Iniciatíva detských očkovaní je „globálna koalícia organizácií spoločenského, vládneho i súkromného sektoru pracujúcich spoločne vrátane výrobcov vakcín. Toto je kolektívne internacionálne úsilie prostredníctvom nových vedeckých technológií zvýšiť ochranu pred nákazlivými chorobami a zabezpečiť dostupnosť detských očkovaní pre blaho všetkých detí sveta.“ Iniciatíva detských očkovaní, to nie je nová iniciatíva alebo organizácia, ale koordinácia síl. Medzi účastníkmi Iniciatívy detských očkovaní je Medzinárodná federácia plánovania rodiny. Má množstvo sponzorov, ktorí sú súčasne aj sponzormi Iniciatívy detských očkovaní:

Fond Rockefellera Jeho zakladateľ (1913) sa zaujímal o medicínu a vo vakcinácii videl veľkú perspektívu. Jeho syn daroval pozemok na ktorom sa v súčasnosti nachádza generálny štáb OSN v New Yorku. Potomkovia Rockefellera zaujímali najvyššie posty aj v senáte USA a mali výborné vzťahy s OSN. Boli to biznismeni, ktorí smerovali svoje peniaze tam, kde tušili najväčší zisk, napríklad do výroby vakcín.

Svetová zdravotnícka organizácia (WHO), ktorá určuje globálnu stratégiu ochrany zdravia, v ktorej stratégia všeobecného očkovania stojí na prvom mieste.

Detský fond OSN, a.i.

Úlohou Iniciatívy detských očkovaní (IDO) je nielen zachovanie doterajšieho rozsahu očkovaní, ale aj zavedenie nových. Zavedenie viacerých vakcín sa nachádza v štádiu rozpracovania. IDO sa snaží o to, aby vlády všetkých štátov učinili z očkovania detí svoju hlavnú prioritu v oblasti ochrany zdravia. IDO manipuluje potrebu očkovania masívnou mediálnou kampaňou. Ak sú však vakcíny také efektívne, prečo je ich treba stále viac a viac proti stále novým chorobám? Prečo rastie výskyt alergií a iných ochorení?

Pred našimi očami prebieha globalizácia zdravotníctva, o postupoch a koncepciách sa nerozhoduje na národnej, ale na medzinárodnej úrovni a to tými silami, ktoré „modernizujú“ aj iné oblasti nášho života, napríklad školstvo. Namiesto ochrany zdravia dochádza k ničeniu zdravia. Je to dobre premyslený plán. Súčasne sa vymývajú mozgy prostredníctvom médií. Nie je to náhoda, je to súčasť plánu. Medikom sa vymývajú mozgy ešte v štádiu ich výučby na školách. A tak je 95% medikov presvedčených o nevyhnutnosti očkovania.

Vymývanie mozgov a najmä hlboké mlčanie o ohrozovaní zdravia detí očkovaním pozorujeme i na Slovensku. Prvou lastovičkou búrajúcou túto bariéru ticha je článok v časopise Kultúra (Zamľčované tabu – očkovanie, Kultúra, 18.5.2005), kde poslankyňa NR SR Ľudmila Mušková na otázku a ako je možné, že takéto informácie ostávajú utajované, že lekári rodičov nevarujú, odpovedala: „Téma očkovania je nepísané tabu. Akosi samozrejme sa predpokladá, že za rozhodnutiami stoja najerudovanejší odborníci Svetovej zdravotníckej organizácie, ktorým zdravie svetovej populácie leží na srdci. O vyjadrenia týchto odborníkov sa potom opierajú lekárske kapacity jednotlivých štátov a týmto špecialistom zase veria pediatri zúčastňujúci sa školení o očkovaniach. Kto by spochybnil celý načrtnutý pilier povinnej vakcinácie, spochybnil by nielen erudovanosť lekárov, lektorov, kvalifikovaných špecialistov, ale vlastne aj dobrý úmysel na najvyšších miestach. A to je tabu.“

Pediatři sú teda podrobovaní školeniam, ktoré zabezpečujú všeobecne uznávané authority. Títo renomovaní prednášajúci si nedovoľujú spochybniť „fakty“, v duchu ktorých ich vyškoliili na medzinárodnej úrovni „lektori OSN“.

Čo sa teda dá v tejto veci vlastne robiť? Na to tiež odpovedala citovaná poslankyňa: „Odmietnutím očkovania sa vystavujete riziku pokuty zo strany štátu a zazeraniu zo strany okolia. A čo sa dá v takto tabuizovanej veci robiť? Napríklad hovoriť o nej. Ale nie bez rizika. Istý odborník, ktorý raz verejne túto tému načal, si tým zničil kariéru. Sily spustené do pohybu búraním takéhoto tabu sú nesmierne - veď si uvedomme, že okrem iného, ide vo veci očkovania vo svetovom meradle o veľmi dobrý biznis pre niektoré firmy. Ale o otázkach, ktoré sa protivia ľudskému svedomiu, nemožno mlčať.“

<http://web.archive.org/web/20090912214318/http://iuro.awardspace.com/dok/hist.html>

Riziká povinného očkovania

Kto by nechcel mať zdravé dieťaťko? Aj preto, ale tiež z u nás platnej zákonnej povinnosti, nechávame naše deti očkovať proti rôznym chorobám, ktoré ich údajne ohrozujú. Vakcíny - cudzorodé látky - zavádzame už od prvých dní života bábätkám priamo do tela, do krvi obchádzajúc obvyklú imunitnú bariéru. Prvé očkovanie sa vykonáva už na 4. deň po narodení – ešte v pôrodnici, ďalšie nasledujú v 3. mesiaci... (Aj k psom sa u nás správame šetrnejšie – tých je dovolené očkovať až po 6. mesiaci života.) Málokto si pritom uvedomuje, akú enormnú záťaž pre detský organizmus, pre rozvíjajúci sa imunitný a nervový systém, tieto očkovania predstavujú. Na Slovensku ide o 22 očkovaní v prvom 1,5 roku života dieťaťa! Zahmlieva sa to kumuláciou očkovaní do jednej vakcíny a jedného očkovacieho termínu, ale faktom ostáva, že sa v týchto termínoch očkuje až 6 vakcín naraz, z čoho plynú zvýšené riziká. Napriek tomu privádzame naše deti k pediatrom na očkovanie. Máme strach, aby neochoreli. Práve preto nemecký špecialista na očkovanie Dr. med. Gerhard Buchwald, ktorý 35 rokov zostavoval svoju knihu "Očkovanie" (z ktorej pramení väčšina faktov použitých v nasledujúcom texte pri ktorých nie je uvedený iný zdroj), jej dal podtitul "Obchod zo strachom". Pravdou totiž je, že očkovanie je vynikajúci "kšeft".

Celosvetové očkovacie kampane detí sú enormným zdrojom príjmov pre farmaceutické koncerny. Zarábajú na nich aj detskí lekári. Sú však obrovskou a zbytočnou záťažou pre zdravotnícke systémy jednotlivých štátov. Ale tiež obrovskou záťažou a veľkým zdravotným rizikom pre naše deti. Tohto nesmierného rizika sa však nebojíme, pretože o ňom nič nevieme, keďže hovoriť o ňom je nepísaným tabu. Pritom „poškodenia zdravia našich detí, ktoré im hrozia z očkovania, sú oveľa vyššie ako riziká z hrozby chorôb, proti ktorým sú tieto očkovania namierené“ (Gerhard Buchwald). Najzávažnejším neznámym faktom totiž je, že ťažké infekčné choroby, proti ktorým sa očkuje, po druhej svetovej vojne zvyšovaním ekonomicko-sociálno-hygienického štandardu začali ustupovať, a to nezávisle na očkovacích kampaniach. Naopak, očkovanie znemožňuje tieto choroby vykynožiť, pretože neustále rozširuje medzi ľudí vírusy či baktérie, ktoré sú pôvodcami týchto chorôb a stáva sa pôvodcom prepuknutia chorôb, proti ktorým sa očkuje a iných nebezpečných ochorení.

Čo sa týka početnosti výskytu ochorení, proti ktorým sa očkuje, z nemeckých štatistík (z rokov 1985-95), použitých v knihe G. Buchwalda možno uviesť, že v Nemecku, kde očkovanie nie je povinné, ale zo strany štátu len odporúčané, sa ochorenia na

* záškrt vyskytujú v počte 1-9 prípadov ročne

- * obrnu: 0-6 prípadov / rok
- * tetanus: 4-16 prípadov / rok

a úmrtia na choroby v rovnakom období

- * záškrt: 0-3 prípady / rok
- * obrna: 3-8 prípadov / rok
- * tetanus: 2-6 prípadov / rok
- * osýpky: 1-7 prípadov / rok
- * čierny kašeľ: 0-8 prípadov / rok

Ide teda o zanedbateľné počty ochorení, respektíve úmrtí. Navyše, s veľkou pravdepodobnosťou išlo vo všetkých prípadoch o osoby zaočkované proti predmetným chorobám. Ďalším neznámym a zamlčovaným faktom totiž je, že účinnosť očkovaní vôbec nie je preukázaná. Ak aj očkovanie poskytuje imunitu, tak len krátkodobú. Preverenie účinnosti očkovaní však dnes, keď už dané choroby takmer vymizli a takmer nie je možné sa nimi infikovať, je nerealizovateľné. Antigénovo - protilátková reakcia, ktorú školská medicína študentom predstavuje ako nezvratný fakt, je len teória. Haas (1977) "O niektorých otázkach očkovania" ("Praktický lekár", str. 2972 z r. 1977) uvádza: "Či výskyt protilátok v sére v každom prípade poskytuje relevantnú informáciu o ochrannom efekte, je otázne, a minimálne otvorené." "Čitateľ musí vedieť, že mnohokrát na otázku, aký veľký je ochranný efekt očkovania a ako dlho pretrváva, nejestvuje spoľahlivá odpoveď!" Zaočkovávanie všetkých detí sa prikazuje (alebo odporúča) aj z toho dôvodu, aby nedochádzalo k trápnyim zisteniam, že pri výskyte epidémie, vo veľkej miere ochorejú zaočkované osoby a nezaočkované obdosta porovnateľne, či ešte lepšie. Štatistiky v tomto smere nie je záujem viesť, štatistické údaje sa vyskytnú len náhodne. Ak sú však k dispozícii, vyvolávajú veľa otázok. Napríklad pri epidémii mumpsu v švajčiarskom meste Altstätten v roku 1992/93 zo zaočkovaných detí ochorelo 33,3%, z nezaočkovaných 26% a z detí zaočkovaných dvakrát (ako sa očkuje aj u nás) ochoreli všetky (100%).

Okrem veľmi vážnych prípadov postihnutia po očkovaní s poškodením mozgu, duševnými poruchami, epilepsiou, ochrnutím alebo inými vážnymi nevyliciteľnými poškodeniami, musia jestvovať aj medzistupne – ľahšie poškodenia. Napríklad takmer po všetkých očkovaniach môžu vzniknúť poruchy sluchu. Francúzsky lekár Calmer považuje očkovanie za dôvod neskoršie sa prejavujúcich poškodení psychického stavu a charakteru. Očkovanie charakterovo poškodilo celú generáciu. Očkovanie ovplyvňuje správanie, pričom jeho dôsledkom sú neistí, uzatvorení ľudia, bez záujmu o zmysluplné veci, prejavuje sa u nich strach. Pozorujú sa poruchy správania: nemotivovaná agresivita, hyperaktívne, nekontrolované správanie, poruchy koncentrácie, znížené alebo chýbajúce prahy zábran.

Očkovania nadmieru zaťažujú citlivý imunitný systém novorodenca. Očkovania nie sú tréningom imunity, ale dôvodom pre úplne rozvrátený imunitný systém. Inak je tomu pri prirodzenom prekonaní detských chorôb: Prekonané osýpky, mumps, ružienka poskytujú celoživotnú imunitu. Po osýpkach sa zlepšuje stav chronických alergických ochorení, ako ekzémy alebo astma. Ochorenie na detské choroby je súčasťou prirodzeného ekosystému, buduje imunitu, aktivuje celý imunitný systém. Neprekonanie chorôb môže spôsobiť nebezpečné oslabenie obranyschopnosti organizmu a možno umožnilo objaviť sa takým chorobám ako AIDS. Posun detských chorôb do vyššieho veku predstavuje riziko. Celoživotná imunita udávaná pri očkovaní, je len želaním, nie je preukázaná (o.i. očkovania jestvujú len 20-30 rokov). V Gambii sa vyničené osýpky vrátili s oveľa ťažším priebehom chorôb. V USA po 20-ročnej očkovacej kampani proti osýpkam znovu prepukla epidémia osýpok, pričom zaočkovaní a nezaočkovaní ochoreli v rovnakej miere. Žiadna zo štatistických kriviek výskytu

chorôb a úmrtí na ne, uvedených v knihe "Očkovanie – Obchod so strachom", nepreukazuje, že by bol človek očkovaním ochránený proti chorobe.

Dôležitou informáciou je tiež fakt, že v rôznych krajinách platia rôzne legislatívne predpisy pre očkovanie detí. Zatiaľ čo u nás je očkovanie povinné, vo väčšine pôvodných členských štátov EÚ (okrem Talianska) je len odporúčané - teda nepovinné. V Japonsku sa napríklad očkovanie povoľuje až po 2. roku života. Do 2. roku života sa totiž vyvíja nervová sústava a v tomto veku ešte nie je vybudovaný imunitný systém dieťaťa. Pritom väčšina vakcín zasahuje nervový systém a môže negatívne ovplyvniť jeho vývin. Faktom však je, že poškodenia mozgu spôsobené očkovaním do 3. roku nezanechávajú patologicko-anatomické stopy, ale len nepreukázateľné symptómy ochorenia mozgu. Vystáva otázka, či práve preto sa neočkuje tak skoro, aby prípadné poškodenia nezanechali dôkazné stopy. Pretože argument takého skorého očkovania, ktorý sa používal pred pol storočím, že deti do 2. roku lepšie znášajú očkovania, je dnes lekárskou vedou už prekonaný. Dnes sa už vie, že v tomto veku nie sú poškodenia očkovaním menej časté, sú len ťažšie rozpoznateľné.

<http://web.archive.org/web/20090912194800/http://iuro.awardspace.com/dok/rizika.html>

<https://docplayer.net/37969196-Mama-nedovol-im-aby-mi-ublizili-rizika-ockovania.html>